

Finansinspektionens författningssamling

Utgivare: Hans Schedin, Finansinspektionen, Box 7831, 103 98 Stockholm.
Beställningsadress: Fakta Info Direkt, Box 6430, 113 82 Stockholm. Tel. 08-587 671 00, Fax 08-587 671 71.
Prenumerera även per e-post på www.fi.se.
ISSN 1102-7460

FFFS 2001:6

Utkom från trycket
den 13 juni 2001

Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om placering av försäkringspremier i utländska stater m.m. och hantering av valutakursrisk;

beslutade den 1 juni 2001.

Finansinspektionen föreskriver¹ följande med stöd av 49 § försäkringsrörelseförordningen (1982:790). Värderingen av tillgångar enligt dessa föreskrifter skall följa reglerna i 7 kap. 10 f § försäkringsrörelselagen (1982:713).

I anslutning till de paragrafindelade föreskrifterna lämnar Finansinspektionen allmänna råd. Dessa följer efter rubriken *Allmänna råd*.

1 kap. Tillämpningsområde

1 § Dessa föreskrifter och allmänna råd innehåller bestämmelser om i vilka utländska stater m.m. som försäkringspremier får placeras samt hur valutakursrisk skall hanteras.

Reglerna innebär att utländska tillgångar som används för skuldtäckning endast får finnas i vissa länder och placeras i vissa rättssubjekt. Vidare innebär reglerna att skuldtäckningen skall vara sådan att risken för valutakursförluster begränsas.

2 § Föreskrifterna och de allmänna råden skall tillämpas av svenska försäkringsbolag, men gäller inte för villkorad återbäring och försäkringsåtaganden där försäkringstagaren bär placeringsrisken.

2 kap. Utländska stater, centralbanker och internationella organisationer

1 § Tillgångar i sådana utländska stater, centralbanker och internationella organisationer som avses i 7 kap. 10 § första stycket 2–4, 7 och 9–12 försäkringsrörelselagen (1982:713), FRL, får användas för skuldtäckning endast om tillgångarna finns i ett EES-land eller i någon av följande stater: Australien, Canada, Japan, Mexiko, Nya Zeeland, Polen, Saudiarabien, Schweiz, Sydkorea, Tjeckien, Turkiet, Ungern och USA.

¹ Jfr rådets direktiv 88/357/EEG av den 22 juni 1988 om samordning av lagar och författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring, och med bestämmelser avsedda att göra det lättare att effektivt utöva friheten att tillhandahålla tjänster samt om ändring av direktiv 73/239/EEG (EGT nr L 172, 4.7.1988, s. 13, Celex 388L0357), rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (EGT nr L 228, 11.8.1992, s. 1, Celex 392L0049), rådets direktiv 92/96/EEG av den 10 november 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt livförsäkring och om ändring av direktiven 79/267/EEG och 90/619/EEG (EGT nr L 360, 9.12.1992, s. 25, Celex 392L0096).

Allmänna råd

Exempel på internationell organisation som avses i 7 kap. 10 § första stycket 4 FRL är Världsbanken, Internationella Valutafonden (IMF), Europeiska Investeringsbanken, Europeiska Gemenskapen, Euratom samt Kol- och stålunionen. Innan andra internationella organisationer kan komma ifråga, bör försäkringsbolaget samråda med Finansinspektionen.

3 kap. Valutakursrisk

1 § Vid skuldtäckning av försäkringstekniska avsättningar för egen räkning, skall åtaganden som är betalbara i en viss valuta motsvaras av tillgångar i samma valuta. Skuldtäckningen kan även göras med tillgångar som kan realiseras i samma valuta utan risk för valutakursförlust. De krav som ställs i 2–8 §§ skall vara uppfyllda vid varje tidpunkt. En rimlig anpassningstid får dock utnyttjas för att undvika onödiga valutakursförluster.

Aktier och andelar som noteras på en börs eller annan marknadsplats skall anses vara uttryckta i valutan i det land där börsen eller marknadsplatsen är belägen. Andra aktier och andelar skall anses vara uttryckta i valutan i det land där emitenten har sitt huvudkontor.

En tillgång kan anses realiserbar utan risk för valutakursförlust om försäkringsbolaget använder sig av valutasäkring².

Allmänna råd

Avtal som innebär valutasäkring bör vara föremål för regelbunden handel på en reglerad marknad eller vara upprättat med en motpart som har hög kreditvärdighet.

För aktier och andelar bör en helhetsbedömning göras av hur skuldtäckningen påverkas av förändringar i valutakurser.

2 § För varje valuta gäller att högst 20 procent av bolagets försäkringstekniska avsättningar för egen räkning avseende denna valuta får skuldtäckas med tillgångar i andra valutor. Jfr även 7 §.

3 § När åtagandet enligt försäkringsavtalet är uttryckt i en viss valuta, skall försäkringsbolagets förpliktelser anses betalbara i samma valuta. Om åtagandet enligt skadeförsäkringsavtal inte är uttryckt i någon viss valuta, skall bolagets förpliktelser anses betalbara i valutan i det land där risken är belägen.

Försäkringsgivaren får dock välja den valuta i vilken premien är angiven, om det finns godtagbara skäl för ett sådant val. Så kan vara fallet om det vid avtalets ingående framstår som sannolikt att försäkringsersättning kommer att utbetalas i premiens valuta och inte i valutan i det land där risken är belägen.

4 § Den valuta i vilken försäkringsersättningar skall betalas får förutsättas vara antingen den valuta som används med stöd av skadestatistik eller, i avsaknad av sådan statistik, valutan i det land där försäkringsbolaget är etablerat, vad gäller:

² Jfr 7 kap. 17 b § FRL.

a) avtal som avser risker som kan hänföras till försäkringsklasserna 4, 5, 6, 7, 11 och 12 samt, vad gäller produktansvarighet, försäkringsklass 13,

b) avtal som avser risker som kan hänföras till övriga försäkringsklasser då ersättningen allt efter riskens art skall betalas i en annan valuta än den som skulle väljas vid tillämpning av ovan nämnda regler.

5 § När ett försäkringsfall avseende skadeförsäkring har anmälts till försäkringsbolaget och ersättningen är betalbar i en viss angiven valuta, annan än den som skulle gälla vid tillämpningen av 3 eller 4 §, skall bolagets förpliktelser ändå anses vara betalbara i den förstnämnda valutan. Detta gäller särskilt om valutan i vilken ersättningen skall betalas har fastställts genom ett domstolsavgörande eller genom en överenskommelse mellan försäkringsbolaget och försäkringstagaren.

6 § När ett försäkringsfall avseende skadeförsäkring värderas i en valuta som på förhand är känd av försäkringsbolaget men som är en annan än den valuta som skulle gälla vid tillämpning av 3, 4 eller 5 §, får bolaget anse sina förpliktelser vara betalbara i den förstnämnda valutan.

7 § De försäkringstekniska avsättningarna behöver inte täckas med valutamatthande tillgångar om bestämmelserna i 3–6 §§ skulle medföra att försäkringsbolaget tvingas ha sina tillgångar i en valuta som inte motsvarar mer än sju procent av tillgångarna i andra valutor, svenska kronor inräknat.

8 § Försäkringstekniska avsättningar avseende åtaganden i annan valuta än någon av EES-ländernas valutor får skuldtäckas enligt 1–6 §§ med tillgångar som inte är betalbara i denna valuta, om valutan uppfyller något av följande villkor:

- a) den är reglerad,
- b) den är underkastad väsentliga överföringsbegränsningar,
- c) den är olämplig för skuldtäckning av skäl liknande dem i a eller b.

4 kap. Undantag

1 § Finansinspektionen beslutar om undantag från dessa föreskrifter om det finns särskilda skäl.

Dessa föreskrifter och allmänna råd träder i kraft den 1 juli 2001, då Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 1998:38) om definition av utländska stater m.m. samt hantering av valutakursrisken skall upphöra att gälla.

HANS SCHEDIN

Ingrid Gavrell Ullman